

Sygn. akt IV CZ 42/09

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Henryk Pietrkowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa E.K.

przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Finansów i Naczelnikowi Urzędu
Skarbowego

o zwolnienie spod egzekucji administracyjnej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 maja 2009 r.,

zażalenia strony pozwanej Skarbu Państwa - Ministra Finansów

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 4 lutego 2009 r., sygn. akt [...],

**oddala zażalenie oraz zasądza od strony pozwanej na rzecz
powódki kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu
kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 4 lutego 2009 r. odrzucił skargę kasacyjną pozwanego Skarbu Państwa stwierdzając, że nie została sporządzona i wniesiona przez uprawniony podmiot, mający zdolność postulacyjną, a mianowicie Prokuratorię Generalną, lecz przez zawodowego pełnomocnika umocowanego przez Ministra Finansów, występującego w charakterze reprezentanta materialnoprawnego powodowego Skarbu Państwa.

Rozpoznając zażalenie Skarbu Państwa, zawierające wniosek o uchylenie zaskarżonego postanowienia, Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W zażaleniu skarżący wprowadził zasadnie podniósł, powołując się na art. 4 ust. 4 pkt 4 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturze Generalnej, dalej jako „u.Pr.G.” (Dz. U. Nr 169, poz. 1417 ze zm.), że wyłączne zastępstwo procesowe wykonywane przez Prokuratorię Skarbu Państwa przed Sądem Najwyższym nie obejmuje spraw rozpoznawanych w postępowaniu egzekucyjnym, to jednak wadliwie zakwalifikował sprawę, w której wniesiona została skarga kasacyjna jako sprawę egzekucyjną. W sprawie tej przedmiotem postępowania jest roszczenie o zwolnienie z zajętego przedmiotu od egzekucji administracyjnej. Roszczenia tego strona powodowa dochodziła na podstawie art. 842 k.p.c. w procesie sądowym wszczętym przez wytoczenie powództwa. Proces ten zakończył się wydaniem wyroku, od którego strona pozwana wniosła skargę kasacyjną. Kwalifikowanie tej sprawy przez stronę pozwaną jako sprawy egzekucyjnej potraktować należało w kategoriach oczywistego nieporozumienia. Wytaczając powództwo o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji strona powodowa w postępowaniu, które zakończyło się wydaniem zaskarżonego wyroku żądała zasądzenia przysługującego jej roszczenia, nie zaś przymusowego wykonania w drodze egzekucji administracyjnej przyznanego jej świadczenia. Trafnie zatem Sąd Apelacyjny uznał, że organem wyłącznie uprawnionym do wniesienia w imieniu Skarbu Państwa skargi kasacyjnej jest Prokuratura Generalna (art. 4 ust. 1 pkt 1 u.Pr.G.).

Z przytoczonych względów należało orzec, jak wyżej (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz art. 98 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.).